

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Οικογενειακά Και Κληρονομικά Θέματα](#) > [Διαζύγιο Και Δικαστικός Χωρισμός](#) > [Austria](#)

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Το αυστριακό δίκαιο γνωρίζει τρία είδη διαζυγίου: το διαζύγιο λόγω υπαιτιότητας, το διαζύγιο λόγω διακοπής της έγγαμης συμβίωσης για τουλάχιστον τρία έτη και το συναινετικό διαζύγιο.

Κάθε σύζυγος μπορεί να υποβάλει αίτηση διαζυγίου όταν ο άλλος σύζυγος διέπραξε κάποιο σοβαρό γαμικό παράπτωμα ή συμπεριφέρθηκε άτιμα ή ανήθικα, με αποτέλεσμα ο γάμος να κλονιστεί τόσο ισχυρά, ώστε να μην μπορεί να αναμένεται πλέον η ουσιαστική αναβίωση της έγγαμης σχέσης.

Σε περίπτωση διάστασης επί τρία συναπτά έτη, καθένας από τους συζύγους μπορεί να υποβάλει αίτηση διαζυγίου λόγω ισχυρού και ανεπανόρθωτου κλονισμού του γάμου.

Σε περίπτωση που η έγγαμη συμβίωση έχει διακοπεί για χρονικό διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών και οι σύζυγοι συμφωνούν ότι η συζυγική τους σχέση έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα και συμφωνούν μεταξύ τους για τη λύση του γάμου τους, μπορούν να υποβάλουν κοινή αίτηση έκδοσης διαζυγίου.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ο κύριος λόγος διαζυγίου είναι ο ανεπανόρθωτος κλονισμός της έγγαμης συμβίωσης. Ο εν λόγω κλονισμός μπορεί να οφείλεται σε σοβαρό γαμικό παράπτωμα ενός από τους συζύγους, κυρίως όταν αυτός διέπραξε μοιχεία ή άσκησε στον άλλο σύζυγο σωματική βία ή προκάλεσε έντονο ψυχικό πόνο. Δυνατότητα υποβολής αίτησης διαζυγίου παρέχεται ακόμη και όταν η εν λόγω συμπεριφορά του άλλου συζύγου δεν μπορεί να θεωρηθεί γαμικό παράπτωμα, επειδή οφείλεται σε ψυχική ασθένεια ή συναφή αναπηρία, πλην όμως έχει προκαλέσει τόσο ισχυρό κλονισμό του γάμου ώστε να μην μπορεί να αναμένεται πλέον η ουσιαστική αναβίωση της έγγαμης σχέσης, καθώς και όταν ο άλλος σύζυγος πάσχει από βαριά μεταδοτική ασθένεια ή από ασθένεια που προκαλεί αποτροπιασμό. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, ο σύζυγος που αιτείται το διαζύγιο οφείλει να αποδείξει ότι συντρέχουν οι λόγοι που επικαλείται. Ωστόσο, εάν η έγγαμη συμβίωση των συζύγων έχει διακοπεί επί τρία συναπτά έτη, δεν απαιτείται η επίκληση ή η απόδειξη γαμικού παραπτώματος.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Κατά κανόνα, ο κάθε σύζυγος διατηρεί το επώνυμο που έφερε κατά τη διάρκεια του γάμου. Σε περίπτωση που κάποιος εκ των συζύγων απέκτησε, κατά τη σύναψη του γάμου, το επώνυμο του άλλου, μπορεί να ανακτήσει το επώνυμο που έφερε πριν από τον γάμο.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Οι σύζυγοι μπορούν, καταρχήν, να συμφωνήσουν στη διανομή της περιουσίας τους με όποιον τρόπο εκείνοι επιθυμούν. Αυτό μπορεί να γίνει είτε με την αμοιβαία παραίτηση των συζύγων από τα σχετικά δικαιώματά τους

(το οποίο σημαίνει ότι η εκ του νόμου προβλεπόμενη περιουσιακή αυτοτέλεια που υπήρχε κατά τη διάρκεια του γάμου διατηρείται και μετά τη λύση του), είτε με τη διανομή της τυχόν συμβατικά συμφωνηθείσας ως κοινής περιουσίας των συζύγων, είτε με τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων από τον έναν σύζυγο στον άλλο.

Εφόσον οι σύζυγοι δεν έχουν καταλήξει σε σχετική συμφωνία, ο καθένας τους δύναται να ζητήσει από το δικαστήριο τη διανομή συγκεκριμένης περιουσίας που ανήκει και στους δύο συζύγους. Σε διανομή μεταξύ τους υπόκεινται η λεγόμενη «κοινή περιουσία των συζύγων» και οι λεγόμενες «κοινές αποταμιεύσεις των συζύγων». Στην «κοινή περιουσία των συζύγων» συγκαταλέγονται η συζυγική στέγη και η οικοσκευή καθώς και όλα τα υπόλοιπα αντικείμενα που χρησιμοποιούσαν πράγματι οι δύο σύζυγοι στην καθημερινή τους έγγαμη συμβίωση. «Κοινές αποταμιεύσεις των συζύγων» θεωρούνται όλες οι αποταμιεύσεις στις οποίες πρόέβησαν οι σύζυγοι κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσής τους.

Από τη διανομή της περιουσίας εξαιρούνται όλα τα αντικείμενα που οι σύζυγοι απέκτησαν πριν από τον γάμο, καθώς και όσα απέκτησαν από κληρονομία αιτία θανάτου ή από δωρεά τρίτου. Επίσης, εξαιρούνται τα προσωπικά αντικείμενα και τα αντικείμενα επαγγελματικής χρήσης του καθενός εκ των συζύγων, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων και των μεριδίων συμμετοχής τους σε επιχειρήσεις, εφόσον δεν πρόκειται απλώς για επενδυτικές συμμετοχές.

Το δικαστήριο οφείλει να προβεί στη δίκαιη διανομή της περιουσίας, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης, ιδίως τη σημασία και τον βαθμό συνεισφοράς του κάθε συζύγου στην απόκτηση της κοινής περιουσίας και στη συγκέντρωση των κοινών αποταμιεύσεων, καθώς και το συμφέρον των παιδιών. Ως συνεισφορά στην απόκτηση της περιουσίας θεωρούνται και η οικιακή εργασία, η συμβολή στον βιοπορισμό, η διαχείριση του κοινού νοικοκυριού, η φροντίδα και ανατροφή των κοινών παιδιών, καθώς και κάθε άλλη συζυγική συμβολή.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου του έτους 2001 περί τροποποίησης της νομοθεσίας που διέπει τις σχέσεις γονέων και τέκνων, την 1η Ιουλίου 2001, οι γονείς, αφού χωρίσουν, έχουν τη δυνατότητα να καθορίσουν σε μεγάλο βαθμό οι ίδιοι το θέμα της γονικής μέριμνας των παιδιών τους. Σε περίπτωση διαζυγίου, η γονική μέριμνα των ανήλικων παιδιών παραμένει σε αμφοτέρους τους γονείς. Ωστόσο, οι γονείς, εφόσον επιθυμούν να συνεχίσουν να ασκούν από κοινού την πλήρη γονική μέριμνα του παιδιού τους, όπως κατά τη διάρκεια του γάμου τους, θα πρέπει, εντός εύλογης προθεσμίας, να προσκομίσουν στο δικαστήριο συμφωνητικό με το οποίο θα καθορίζουν τον κύριο τόπο διαμονής του παιδιού. Οι γονείς μπορούν επίσης να συνάψουν συμφωνία στο δικαστήριο, βάσει της οποίας ο ένας εκ των γονέων ασκεί την αποκλειστική γονική μέριμνα ή η γονική μέριμνα που ασκεί ο ένας εκ των γονέων περιορίζεται σε συγκεκριμένα ζητήματα.

Από τον νόμο του 2013 περί τροποποίησης της νομοθεσίας που διέπει τις σχέσεις γονέων και τέκνων και το δικαίωμα στο όνομα (Kindschaftsrechts-Änderungsgesetz), το δικαστήριο μπορεί να αναθέσει στους γονείς την κοινή γονική μέριμνα, παρά τις επιθυμίες του ενός ή αμφοτέρων των γονέων, εφόσον κρίνει ότι η κοινή γονική μέριμνα εξυπηρετεί με καλύτερο τρόπο το συμφέρον του παιδιού από την αποκλειστική γονική μέριμνα. Στη συνέχεια, οι γονείς πρέπει να συμφωνήσουν με ποιον από τους δύο γονείς θα ζήσει το παιδί. Εάν η κοινή γονική μέριμνα δεν εξυπηρετεί το συμφέρον του παιδιού, το δικαστήριο πρέπει να αποφασίσει σε ποιον γονέα θα ανατεθεί η αποκλειστική γονική μέριμνα.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ο αποκλειστικά ή κυρίως υπαίτιος σύζυγος υποχρεούται να καταβάλλει στον άλλο σύζυγο διατροφή που να επιτρέπει τη διατήρηση των όρων διαβίωσης των συζύγων, εφόσον τα εισοδήματα του τελευταίου από την αξιοποίηση της περιουσίας του ή την εργασία που βάσει των συνθηκών μπορεί να αξιωθεί από αυτόν να παρέχει, δεν κρίνονται επαρκή. Σε περίπτωση που αμφοτέροι οι σύζυγοι βαρύνονται με υπαιτιότητα για τον χωρισμό τους και κανείς εξ αυτών δεν κρίνεται ως ο κυρίως υπαίτιος αυτού, μπορεί να αναγνωριστεί στον σύζυγο που δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσει εξ ιδίων τη διατροφή του, αξίωση διατροφής κατά του άλλου συζύγου, εφόσον αυτό επιβάλλεται λαμβανομένων υπόψη των αναγκών και της περιουσιακής και εισοδηματικής κατάστασης του υπόχρεου σε διατροφή συζύγου. Οποιαδήποτε ανάλογη υποχρέωση μπορεί να υπόκειται σε χρονικούς περιορισμούς. Στην περίπτωση συναινετικού διαζυγίου, οι σύζυγοι διαθέτουν το δικαίωμα να ορίσουν με συμφωνία τους εάν κάποιος εξ αυτών θα καταβάλλει στον άλλο διατροφή ή εάν παραιτούνται αμοιβαία από τις σχετικές αξιώσεις τους.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Δεν προβλέπεται σχετική ρύθμιση βάσει του αυστριακού δικαίου.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Βλ. την απάντηση στην ερώτηση 4.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Βλ. την απάντηση στην ερώτηση 4.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η έννοια της «ακυρότητας του γάμου» (Ehenichtigkeit) προβλέπεται από το αυστριακό δίκαιο. Ο γάμος θεωρείται άκυρος εάν δεν συνήφθη κατά τον προβλεπόμενο τύπο, εάν κατά τη σύναψη του γάμου κάποιος από τους συζύγους ήταν δικαιοπρακτικά ανίκανος ή έπασχε από απώλεια συνείδησης ή βρισκόταν σε προσωρινή ψυχική ή διανοητική διαταραχή ή εάν ο γάμος συνήφθη αποκλειστικά ή κυρίως για να αποκτήσει ο ένας σύζυγος το όνομα ή την ιθαγένεια του άλλου, χωρίς να υπάρχει πρόθεση πραγματικής έγγαμης συμβίωσης. Επίσης, ο γάμος είναι άκυρος εάν, κατά τη σύναψή του, κάποιος από τους συζύγους τελούσε σε νόμιμο γάμο με τρίτο πρόσωπο ή εάν ο γάμος συνήφθη παράνομα μεταξύ συγγενών εξ αίματος.

Ο γάμος είναι ακυρώσιμος με δικαστική απόφαση εάν, κατά τη σύναψή του, κάποιος από τους συζύγους διέθετε περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα και ο νόμιμος εκπρόσωπός του δεν είχε συγκατατεθεί στη σύναψη του γάμου, εάν κατά τη σύναψη του γάμου κάποιος από τους συζύγους δεν γνώριζε ότι πρόκειται για γάμο ή το γνώριζε μεν αλλά δεν επιθυμούσε να δηλώσει τη συγκατάθεσή του στον γάμο, εάν κάποιος από τους συζύγους βρισκόταν σε πλάνη ως προς την ταυτότητα του άλλου συζύγου, εάν κάποιος από τους συζύγους βρισκόταν σε πλάνη ως προς οποιοσδήποτε συνθήκες αφορούσαν τον άλλο σύζυγο τις οποίες εάν γνώριζε, εκτιμώντας ορθά τις επιπτώσεις του γάμου, θα είχε αρνηθεί τον γάμο, καθώς και εάν κάποιος από τους συζύγους συναίνεσε στο γάμο λόγω ουσιώδους απάτης ή παράνομου εξαναγκασμού (απειλής).

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Βλ. την απάντηση στην ερώτηση 7.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Ο άκυρος γάμος θεωρείται σαν να μην συνήφθη ποτέ. Εάν κατά τη σύναψη του γάμου την ακυρότητά του αγνοούσε ο ένας μόνον από τους συζύγους, η κατάσταση όσον αφορά τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων επιλύεται με την αναλογική εφαρμογή των διατάξεων που ρυθμίζουν τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων σε περίπτωση διαζυγίου. Επίσης, τα παιδιά που τυχόν γεννήθηκαν σε γάμο θεωρούνται ως γεννημένα εντός γάμου ακόμη και μετά την ακύρωσή του.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Το διαζύγιο, η ακύρωση και η αναγνώριση της ακυρότητας ορισμένου γάμου μπορούν να επέλθουν αποκλειστικά με δικαστική απόφαση. Ωστόσο, οι διαφορές που δημιουργούνται με αφορμή το διαζύγιο μπορούν να επιλυθούν και εξωδικαστικώς (π.χ. με διαμεσολάβηση).

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια

τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνυποβάλλονται με την αγωγή;

Οι διαφορές που έχουν ως αντικείμενο το διαζύγιο, την ακύρωση ή την αναγνώριση της ακυρότητας, καθώς και το υποστατό ή ανυπόστατο ορισμένου γάμου υπάγονται στην αρμοδιότητα των περιφερειακών δικαστηρίων (Bezirksgerichte). Περαιτέρω, οι διαφορές που έχουν ως αντικείμενο το διαζύγιο, την ακύρωση ή την αναγνώριση της ακυρότητας, καθώς και το υποστατό ή ανυπόστατο ορισμένου γάμου υπάγονται στην αποκλειστική τοπική αρμοδιότητα του περιφερειακού δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος όπου οι σύζυγοι έχουν ή είχαν την τελευταία κοινή συνήθη διαμονή τους. Σε περίπτωση που κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής κανείς από τους συζύγους δεν διαθέτει τόπο συνήθους διαμονής εντός της περιφέρειας του εν λόγω δικαστηρίου ή που οι σύζυγοι ουδέποτε διέθεταν κοινό τόπο συνήθους διαμονής στην ημεδαπή, αποκλειστικά αρμόδιο είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος της συνήθους διαμονής του εναγόμενου συζύγου ή, εάν αυτός δεν διαθέτει τόπο συνήθους διαμονής στην ημεδαπή, το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος της συνήθους διαμονής του ενάγοντος. Σε περίπτωση που ούτε αυτός διαθέτει τόπο συνήθους διαμονής στην ημεδαπή, αρμόδιο είναι το Περιφερειακό Δικαστήριο της Κεντρικής Βιέννης (Bezirksgericht Innere Stadt Wien). Η εκδίκαση τέτοιων διαφορών εμπίπτει στη δικαιοδοσία των αυστριακών δικαστηρίων όταν ο ένας τουλάχιστον από τους συζύγους διαθέτει την αυστριακή υπηκοότητα, όταν ο εναγόμενος ή, σε περίπτωση αγωγής ακύρωσης γάμου που στρέφεται κατά αμφότερων των συζύγων, ο ένας τουλάχιστον από τους εναγομένους, έχει τον τόπο συνήθους διαμονής του στην Αυστρία, καθώς και όταν ο ενάγων έχει τον τόπο συνήθους διαμονής του στην Αυστρία και είτε οι σύζυγοι είχαν ως τόπο τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους την Αυστρία, είτε ο ενάγων είναι ανιθαγενής, είτε διέθετε κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου την αυστριακή υπηκοότητα. Παρόλο που η δωσιδικία αυτή αποτελεί αποκλειστική δωσιδικία, επιτρέπεται συμφωνία παρέκτασης.

Οι αγωγές διαζυγίου πρέπει να ασκούνται βάσει των γενικών όρων που ισχύουν για κάθε αγωγή. Αιτήσεις έκδοσης συναινετικού διαζυγίου, οι οποίες εκδικάζονται κατά την εκούσια δικαιοδοσία, πρέπει να υπογράφονται από αμφοτέρους τους συζύγους. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να επισυνάπτεται ληξιαρχική πράξη γάμου. Είναι επίσης σκόπιμο να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα που υποστηρίζουν το αίτημα του δικογράφου.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Η παροχή νομικής συνδρομής είναι δυνατή και σε περίπτωση διαζυγίου. Η νομική συνδρομή διέπεται από τους γενικούς κανόνες για τη νομική συνδρομή (βλέπε «[Νομική συνδρομή — Αυστρία](#)»). Στη διαδικασία έκδοσης διαζυγίου υφίσταται σχετική υποχρέωση εκπροσώπησης από δικηγόρο. Αυτό σημαίνει ότι ο διάδικος που δεν επιθυμεί να παραστεί αυτοπροσώπως στο δικαστήριο μπορεί να εκπροσωπηθεί αποκλειστικά από δικηγόρο.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Κατά των πρωτοβάθμιων αποφάσεων που απαγγέλλουν το διαζύγιο ή την ακύρωση ή που αναγνωρίζουν την ακυρότητα ορισμένου γάμου, καθώς και κατά όσων αποφαινόνται επί του υποστατού ή μη ορισμένου γάμου, επιτρέπεται η άσκηση ενδίκων μέσων ενώπιον του Πρωτοδικείου (Landesgericht) στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το Περιφερειακό Δικαστήριο (Bezirksgericht) που εξέδωσε την πρωτοβάθμια απόφαση, το οποίο δικάζει την υπόθεση σε δεύτερο βαθμό.

Κατά της δευτεροβάθμιας απόφασης επιτρέπεται η άσκηση αναίρεσης μόνον εάν το αποτέλεσμα της απόφασης εξαρτάται από την επίλυση ορισμένου ουσιαστικού ή δικονομικού νομικού ζητήματος με ιδιαίτερη σημασία για την ενότητα, την ασφάλεια ή την εξέλιξη του δικαίου, όπως όταν η απόφαση του Πρωτοδικείου αποκλίνει από τη νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου, όταν δεν υφίσταται τέτοια νομολογία ή όταν αυτή είναι ασυνεπής.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Οι εν λόγω αποφάσεις (πλην των προερχόμενων από τη Δανία) εκδίδονται στην Αυστρία δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1111 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2019, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την

εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, και για τη διεθνή απαγωγή παιδιών (ΕΕ L 178 της 2.7.2019, σ. 1). (στο εξής: «κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙβ»), δηλαδή χωρίς να απαιτείται κάποια ιδιαίτερη διαδικασία αναγνώρισης. Ο κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙβ εφαρμόζεται στις διαδικασίες που κινήθηκαν μετά τις 31 Ιουλίου 2022, καθώς και στα δημόσια έγγραφα και τους δικαστικούς συμβιβασμούς που συντάχθηκαν ή συνήφθησαν μετά την ημερομηνία αυτή. Οι παλαιές υποθέσεις διέπονται κυρίως από τον κανονισμό που ίσχυε πριν από τον κανονισμό Βρυξέλλες ΙΙβ, ήτοι τον κανονισμό 2201/2003 (Βρυξέλλες ΙΙα), ο οποίος, ωστόσο, επέτρεπε επίσης την αναγνώριση χωρίς καμία ιδιαίτερη διαδικασία. Για τις αποφάσεις που προέρχονται από τη Δανία απαιτείται, κατά κανόνα, ιδιαίτερη διαδικασία αναγνώρισης.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Για την προσβολή της αναγνώρισης αλλοδαπής απόφασης λύσης γάμου αρμόδιο είναι το Περιφερειακό Δικαστήριο (Bezirksgericht) στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η κοινή συνήθης διαμονή ή η τελευταία κοινή συνήθης διαμονή των διαδίκων. Αν κανείς από τους διαδίκους δεν έχει συνήθη διαμονή στην εν λόγω περιφέρεια ή αν οι διάδικοι δεν είχαν ποτέ κοινή συνήθη διαμονή στην Αυστρία, αρμόδιο είναι το Περιφερειακό Δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η συνήθης διαμονή του εναγομένου ή, αν αυτός δεν έχει συνήθη διαμονή στην Αυστρία, το Περιφερειακό Δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η συνήθης διαμονή του ενάγοντος, άλλως αρμόδιο είναι το Περιφερειακό Δικαστήριο της Κεντρικής Βιέννης (Bezirksgericht Innere Stadt Wien) [άρθρο 76 του αυστριακού νόμου περί δικαιοδοσίας (Jurisdiktionsnorm)].

Η διαδικασία που ακολουθείται είναι αυτή που καθορίζεται από τις διατάξεις του αυστριακού νόμου περί εκουσίας δικαιοδοσίας (Außerstreitgesetz). Σύμφωνα με το άρθρο 31 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙβ, ο ενάγων οφείλει να προσκομίσει τόσο αντίγραφο της απόφασης όσο και το πιστοποιητικό που εκδίδει το αρμόδιο δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή του κράτους προέλευσης κατά το άρθρο 36 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙβ.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Το δίκαιο που διέπει τις υποθέσεις διαζυγίου που συνδέονται με το δίκαιο άλλου κράτους καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό (ΕΕ L 343 της 29.12.2010, σ. 10) («κανονισμός Ρώμη ΙΙΙ»). Οι κανόνες συγκρούσεως νόμων του κανονισμού Ρώμη ΙΙΙ εφαρμόζονται «οικουμενικά», δηλαδή ακόμη και αν το εφαρμοστέο βάσει του εν λόγω κανονισμού δίκαιο δεν είναι το δίκαιο συμμετέχοντος στην ενισχυμένη διαδικασία κράτους μέλους.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 12/12/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα